

Животните си говорят, а понякога си дават имена

Новини | Наука | на 03.06.2024 05:00

Защо говорим за това?

Случвало ли ти се е да помислиш, че котето ти казва нещо? А че птичките на дървото отсреща спорят? Е, може би това е точно така. Учените отдавна знаят, че животните общуват със звуци, но вече правят първи успешни опити да разберат дали и какво си казват. Науката, която се занимава с общуването (разговорите) между животните, се нарича биоакустика и е сравнително нова. Допреди 30-40 години хората просто се опитвали да научат животните да „говорят“ на човешки език – например папагалите и кучетата. В последните години обаче учените решиха да обърнат внимание на езика, който животните ползват помежду си. И откритията им не спират да ни изненадват.

На разходка в Кения

През миналата година бе публикувано изследване върху езика, на който си говорят слоновете в парка Амбосели в Кения. Учените систематизираха ръмжащите звуци, които издават тези величествени животни, и установиха, че те не просто си говорят, а се обръщат един към друг по име. Това ги прави първия животински вид, който според учените ползва имена! Под „име“ тук не разбирай Дъмбо, Джери или Рекс, а по-скоро кратичко ръмжене, което обаче е предназначено за един-единствен слон и само този единствен слон реагира на него.

Слоновете не са сами Знае се, че делфините и папагалите също ползват обръщения към „събеседниците си“. За разлика от слоновете обаче, те просто повтарят звук, който другарчето им е издало. Да речем, че един папагал подвикине на приятелчето си „Arrgh!“. Другият папагал ще ползва „Arrgh“ като първа дума в своето „изречение“. С други думи, ще привлече вниманието му, като имитира дочутия звук. При слоновете обаче положението е различно. Те се наричат с имена, които са уникални, а не имитация на чут звук. И това ги доближава до хората повече от всеки друг вид.

Как работи биоакустиката?

За да се стигне до подобни заключения обаче, са нужни дългогодишни изследвания. Кенийските учени например са записвали звуците, издавани от слоновете, в продължение на десетилетия, по-точно от 1986 година до сега. След като събрали материала, започнали да търсят повтарящи се звуци и да ги свързват с конкретни ситуации. А днес това, за щастие, става много по-бързо от преди благодарение на... изкуствения интелект. Вече знаеш, че той (изкуственият интелект, или AI) обработва данните много бързо, затова е изключително полезен, когато трябва да се декодира непознат език.

Точно с помощта на изкуствен интелект изследователи неотдавна откриха, че прилепите също не си разменят случайни писукания, а спорят за храна, дават си инструкции за по-удобно спане и нещо още по-интересно – майките учат малките си да „говорят“, използвайки в общуването с тях много нисък глас.

Защо е полезно да говорим чужди езици?

В случая, разбира се, имаме предвид животинските. Нека ти дадем пример с океана.

Може би си чувал, че морските костенурки и китовите си общуват със звуци, които са недоловими за нас, хората. С годините хората започнали да разбират, че на този свой „тих“ език морските животни се предупреждават за опасности или си дават инструкции къде има храна. Презокеанските кораби на хората обаче заглушават тази комуникация. Днес, благодарение на биоакустиката, вече знаем колко опасно е това. Затова организации като WWF и някои правителства, като канадското, разработват система, която ще предупреждава корабите, че наблизко преминават китове, за да намалят отделяния шум. Това нямаше да е възможно, ако не бяхме декодирали езика на животните. Може би някой ден, съвсем скоро, не само ще разбираме големите морски бозайници, а ще можем да ги поздравяваме на оригинален „китски“ език!

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
[/book/4618-zhivotnite-si-govoryat-a-ponyakoga-si-davat-imena](#)

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени

